

да има именно толкова думи, колкото и понятия са въ нея, ни по-много, ни по-малко.

За ясността на изразеніето ний можемъ да употребимъ нѣколко думи на мѣсто една; а за точността на изразеніето, напротивъ, иска се да изберемъ една дума, но таквази, която досущъ вѣрно да изразява понятіето. Тѣй, слогътъ на едно учебно ръководство въ каква да е наука отличава се повече въ ясность, нежели въ точность на слога, защото е прѣдзначено за дѣца незапознати още съ излагаемия предметъ; напротивъ, слогътъ на единъ ученъ курсъ отъ същата пакъ наука прѣдстави повече точность, нежели ясность на изразеніето, защото той е за хора които са вече учили тѣзи наука.

Отъ дѣ слогътъ бива тъменъ. — На ясността на слога се противопоставя *тъмнотата*. Тъменъ слогъ са казва оизи съставъ на рѣчта, по който мъчно може да се разбере туй, що авторътъ е искалъ да каже. Най-главна причина за тъмнотата на слога служи недостатъчното знаяніе предмета на съчиненіето.

Който не разбира ясно предмета за който пише, и не може да си го прѣдстави съ сичката отчетливостъ, той са и изразява за него не точно, тъмно, непонятно. Наприм. като не знаешъ основателно за движеніето на планетитѣ, не е възможно да изложишъ ясно, Лунното или Слънчевото затмѣніа. Освѣтъ туй тъмнотата на слога произхожда още отъ барбаризми, технически думи, архаизми, неологизми, провинциализми.

1) *Барбаризми* изобщо са наричатъ чуждестраннитѣ думи и обращенія, които могатъ да са замѣнятъ съ равносильны думи отъ народния езикъ; напр. *Руины* вм. развалины; *генерация* вм. поколѣніе; *воіажъ* вм. пътешествіе; *експрессія* вм. изразеніе; той е *твърдо* умепъ за да ка-